

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Елена, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛЕНА в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пейо Ив. Приходков

при участието на секретаря Светлана В. Пашова
като разгледа докладваното от Пейо Ив. Приходков Административно
наказателно дело № 20234130200063 по описа за 2023 година

С Наказателно постановление № 23-0260-000072/27.03.2023 г., издадено от Началника на РУ – Елена към ОД на МВР – Велико Търново, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП на осн. чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП на К. М. Б. с ЕГН ***** от гр. Е., ул. „Т. м.“ № ** са наложени следните административни наказания (санкции), а именно: Глоба в размер на 200.00 лв. (двеста лева) и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца.

Недоволен е останал К. М. Б.. Същият, чрез адв. С. П. Н. от ВТАК, е подал жалба против НП. Намира последното за незаконосъобразно, за което излага съображения. Моли съда да постанови Решение, с което да отмени наказателното постановление.

Жалбоподателят К. М. Б., редовно призован, се явява в съдебно заседание лично и със защитника си адв. С. П. Н. от ВТАК. Същите поддържа подадената жалба. Претендират разноси по делото.

Ответник-жалба Началникът на РУ – Елена към ОД на МВР – Велико Търново Т. И. Т., редовно призован, се явява в съдебно заседание. Същият моли да се потвърди наказателното постановление.

Районна прокуратура – Велико Търново, редовно призована, не се представлява в съдебно заседание и не взема становище.

Районният съд, като провери НП и по повод направените в жалбата оплаквания, взе предвид становището на страните, и обсъди и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е допустима. Същата, разгледана по същество, е основателна.

От събраните по делото писмени доказателства, обясненията на жалбоподателя и показанията на разпитаните свидетели се установява следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят К. М. Б. живее в гр. Е., ул. „Т. м.“ № **. Същият е правоспособен водач на МПС. Жалбоподателят притежава КТ № ***** и СУМПС № *****. В последното са отразени категориите „В“, „М“ и „АМ“. Като водач на МПС, Б. се води на отчет в Сектор „ПП“ при ОД на МВР – Велико Търново. Жалбоподателят не е женен. Същият живее на съпругески начала с К. М. Ж.. Б. работи в сферата на дърводобива.

На 24.11.2022 г. жалбоподателят К. М. Б. закупил товарен автомобил „К. С.“ с рама № ***** и двигател № ****. Същият на 29.11.2022 г. в Сектор „ПП“ при ОД на МВР – Велико Търново извършил регистрация на посоченото МПС, като на последното били поставени временни (транзитни) регистрационни табели с № *****, на които било посочено, че важат за 2022 г. К. М. Б. получил и Разрешение за временно движение № *****, касаещ на товарния автомобил „К. С.“. В същото била вписана и датата на валидност на регистрационните табели – 29.12.2022 г. Б. не прочел вписаното в Разрешението, касаещо валидността на регистрационните табели, а останал с впечатлението, че регистрационните табели важат до края на 2022 г., предвид отразеното в същите.

На 30.12.2022 г. жалбоподателят К. М. Б. бил в дома си, находящ се в гр. Е., ул. „Т. м.“ № **. Около 12.00 ч. същият излязъл от жилището си и се качил в паркирания пред него товарен автомобил „К. С.“ с рег. № *****, в който седнал на предната лява седалка, зад волана. В превозното средство се качила и жена му К. М. Ж., която седнала на предната дясна седалка. Жалбоподателят привел двигателя на товарния автомобил „К. С.“ с рег. № ***** в режим на работа и потеглил със същото, като го управлявал по улица „Т. м.“ в гр. Елена в посока изхода на града към гр. Сливен.

На 30.12.2022 г., около 12.18 ч., управлявайки товарния автомобил „К. С.“ с рег. № ***** в гр. Е. на улица „Т. м.“, до № 16, в посока изхода на

града към гр. Сливен, К. М. Б. бил спрян за проверка от служителите при РУ – Елена – свидетелите П. И. М. – младши полицейски инспектор, и Р. Т. К. – полицейски инспектор. Последните двама видели, че управляваното от жалбоподателя МПС било табели с рег. № *****, поставени на определените за това места, на които било посочено, че важат за 2022 г. Служителите на полицията поискали на К. М. Б. да им представи документи. Жалбоподателят дал на полицаите поисканите документи – СУМПС, КТ и Разрешение за временно движение на управляваното от него превозно средство. При извършената проверка служителите на полицията установили, че срокът на валидност на регистрационните табели на товарния автомобил „К. С.“ бил до 29.12.2022 г. и към 30.12.2022 г. е изтекъл. Същите уведомили К. М. Б. за това обстоятелство. Последният бил учуден и заявил на служителите на реда, че срокът на регистрацията изтичал на 31.12.2022 г. Проверяващите обяснили на жалбоподателя, че е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. На последният бил съставен АУАН сер. ГА № 336983/30.12.2022 г. от младши инспектор П. И. М., с който били задържани КТ № ***** и Разрешение за временно движение № *****. К. М. Б. се подписал в акта и му бил връчен препис от последния.

На 09.01.2023 г. с резолюция на Началника на РУ – Елена към ОД на МВР – Велико Търново Т. И. Т., поставена върху съставения против К. М. Б. АУАН сер. ГА № 336983/30.12.2022 г., било прекратено административнонаказателното производство на осн. чл. 33, ал. 2 от ЗАНН. Материалите по него били изпратени на Районна прокуратура – Велико Търново за образуване на БП срещу жалбоподателя за престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК.

С разпореждане от 30.01.2023 г. на Районна прокуратура – Велико Търново срещу жалбоподателя било образувано БП № ЗМ-23/2023 по описа на РУ – Елена за престъпление по чл. 345, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК. По същото били събрани доказателства. С Постановление № 00261/2023 г. от 17.02.2023 г. на РП – Велико Търново било прекратено наказателното производство по БП № ЗМ-23/2023 г. по описа на РУ – Елена, № 00261/2023 г. по описа на Районна прокуратура – Велико Търново, образувано на 30.01.2023 г. и водено срещу К. М. Б. за престъпление по чл. 345, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, извършено на 30.12.2022 г. в гр. Елена, поради липса на извършено

престъпление, на осн. чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК (приемайки в мотивите, че липсва субективна страна); изпратени били материалите по БП № ЗМ-23/2023 г. по описа на РУ – Елена, № 00261/2023 г. по описа на Районна прокуратура – Велико Търново, на Началника на РУ – Елена по компетентност за реализиране на адм.-наказателната отговорност на К. М. Б., въпреки че на последния, имащ качеството на обвиняем, не бил връчен препис на постановлението за прекратяване, поради което същото не е влязло в сила.

Въз основа на Постановление № 00261/2023 г. от 17.02.2023 г. на РП – Велико Търново било издадено атакуваното НП № 23-0260-000072/27.03.2023 г. от Началника на РУ – Елена към ОД на МВР – Велико Търново против К. М. Б.. В същото е посочено, че на 30.12.2022 г. в 12.18 ч. в гр. Е. на ул. „Т. м.“ до № 16, в посока гр. Сливен, жалбоподателят управлявал товарния си автомобил „К. С.“ с временен рег. № *****; при извършената проверка се установило, че разрешение за временно движение № ***** е с изтекъл срок на валидност на 29.12.2022 г., поради което автомобилът не е регистриран по надлежния ред. Вписано е, че Б. е извършил следното: управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. В съставения документ като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. На жалбоподателя са наложени следните административни санкции, а именно: Глоба в размер на 200.00 лв. (двеста лева) и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца на осн. чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. НП е връчено на К. М. Б. на 16.05.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, настоящата инстанция намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и необосновано. Съображенията за това са следните:

Съдът констатира, че адм.-наказателното производство не е учредено законосъобразно и не се е развило законосъобразно според правилата на ЗАНН, приключвайки с обжалваното наказателно постановление. В случая е нарушен принципа „не два пъти за едно и също“, приложим пряко по силата на чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към ЕКПЧ.

Според разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН „Когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата,

административнонаказателно производство не се образува.“. Съответно, според приложимата към момента на учредяването на производството редакция на чл. 33, ал. 2 от ЗАНН „При констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор.“ Веднага следва да се отбележи, че без значение е обстоятелството, че конкретно наказателно преследване не е възбудено от прокурор предвид момента на приемането на нормата на чл. 33 от ЗАНН и еволютивното ѝ тълкуване, което следва да се съобрази и с разпоредбата на чл. 212, ал. 2 от НПК.

В процесният случай, адм.-наказателното производство против К. М. Б. е започнало на 30.01.2022 г. и е прекратено на осн. чл. 33, ал. 2 от ЗАНН на 09.01.2023 г. с резолюция на адм.-наказващия орган – Началника на РУ – Елена към ОД на МВР – Велико Търново, поставена върху АУАН сер. ГА № 336983/30.12.2022 г., касаещ деянието от 30.12.2022 г. Бързото производство срещу същото лице за престъпление по чл. 345, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, извършено на 30.12.2023 г., относно деянието, описано в АУАН сер. ГА № 336983/30.12.2022 г., е започнало с разпореждане от 30.01.2023 г. на РП – В. Търново. Посоченото наказателно дело е прекратено с постановление от 17.02.2023 г. на РП – В. Търново. На база същото, въпреки че не е влязло в сила, отново е стартирало административнонаказателното производство против К. М. Б., приключило с издаване на атакуваното НП за деянието от 30.12.2022 г.

Впрочем, както е посочено в ТР № 3/22.12.2015 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС „Наблюдаваните в практиката случаи на дублиране на административнонаказателни и наказателни производства срещу едно и също лице по повод едно и също деяние се дължат предимно на грешки при квалификацията на деянието като административно нарушение или престъпление, а като неминуемо следствие от това – и при определянето на компетентността на оправомощения орган и вида и характера на производството. Конкретиката на разгледания от ЕСПЧ казус Ц. Ц. срещу България разкрива красноречив пример тъкмо за незаконосъобразна дейност на адм.-наказващия орган. Във връзка с това ОСНК оценява като неправилна практиката в някои съдебни райони да се образуват и провеждат адм.-наказателни производства спрямо нарушители, въпреки наличието на данни за образувани за съответните деяния наказателни

производства, в случаите, когато по досъдебните производства не са привлечени обвиняеми лица. Такъв подход минира хода на наказателното производство от гледна точка на правилото *ne bis in idem* с оглед перспективата за по-експедитивно протичане на адм.-наказателното производство с наказателен характер и окончателното му приключване първо във времето. Установената от чл. 33 от ЗАНН забрана за образуване и провеждане на адм.-наказателно производство, ако за деянието е образувано наказателно производство, акцентира върху „деянието“ като водещо основание при преценката за приложението ѝ, без да поставя изискване за привличане на извършителя в качеството на обвиняемо лице. Това разбиране е синхронизирано и с разпоредбата на чл. 211 от НПК, съгласно която за образуването на досъдебно производство не се изискват данни, обуславящи изводи за извършителя. Привличането към наказателна отговорност за престъпления от общ характер е прерогатив на прокурора, който с оглед конституционните си правомощия решава дали да започне наказателно производство за дадено деяние, и с това предопределя реда за преследването му. Решението на прокурора е задължително за административните органи и императивно изключва възможността за образуване и провеждане на адм.-наказателно производство за деянието, ако прокурорът е преценил, че то е престъпно.“

Извън горното, в това ТР на ВКС изрично е посочено, че: „В аспекта на правилото *ne bis in idem*, отговорът на въпроса дали е допустимо деецът да носи отделно наказателна и адм.-наказателна отговорност за деяние, с което се нарушават едновременно наказателна и адм.-наказателна норма, логически се предпоставя от застъпеното в практиката на ЕСПЧ становище за понятието „idem“ – че сама по себе си разликата в защитения обект не предотвратява действието на принципа. Отправна точка при определянето на тъждеството на деянието е акцентът върху фактите на инкриминираното поведение. Преценката дали се касае до същото деяние се основава само на фактическото му съдържание, без оглед на неговата квалификация и на класификацията му като „престъпление“ или „административно нарушение“. Щом деянието е едно и също, провеждането на две отделни самостоятелни производства – наказателно и адм.-наказателно с наказателен характер по смисъла на Конвенцията – съставлява нарушение на чл. 4, § 1 от Протокол № 7, независимо от обстоятелството, че са засегнати различни обекти на защита.“

В процесният случай разследването по бързото производство е за престъпление по чл. 345, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, като непосредствения обект на защита са обществените връзки/отношения, които осигуряват законосъобразното управляване на моторните превозни средства по принцип. Непосредственият обект на защита на разпоредбата на чл.175, ал. 3 от ЗДвП са защита на обществените отношения, осигуряващи законосъобразното управляване на МПС по отворените за обществено ползване пътища /арг. от телеологическото тълкуване на чл. 1, ал. 1 от ЗДвП/. При това следва да се констатира, че е налице признака „idem“ досежно обекта на нарушението и на престъплението съобразно аргументите, посочени в ТР № 3/22.12. 2015 г. по тълкувателно дело № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС в конкретният случай и за конкретното деяние.

Посоченото по-горе обосновава извод, че неправилно е образувано адм.-наказателното производство, завършило с процесното наказателно постановление.

Действително, няма пречка прокурорът да прекрати наказателното производство, но в процесният случай прекратяването на производството е на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, като е прието липсата на престъпление. С оглед на тази материалноправна по параметрите си констатация е приложима забраната за ново наказателно преследване по аргумент от чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, която е пряко приложима към настоящият случай, тъй като процесното адм.-наказателно производство според два от критериите “Енгел“ има характер на наказателно преследване по смисъла и за целите на Конвенцията.

Дори и да се поддържа в разрез с практиката на ВКС и с целите на Конвенцията възможността на прокурора след постановление, приключващо наказателно преследване заради липса на престъпление, и в нарушение на принципа „не два пъти за едно и също нещо“ да изпрати материалите по това производство за провеждане на друго наказателно по смисъла на Конвенцията производство, то в процесният случай е нарушен принципа на равностойност, тъй като в националният закон изрично е предвидена хипотеза за такъв случай – чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. В този смисъл настоящата инстанция намира, че не е налице правомерно учредяване и развитие на адм.-наказателното

производство, приключило с процесното наказателно постановление.

Накрая, съдът като приложи в процесния случай критериите „Енгел“, като тест за характера на конкретното адм.-наказателно производството, се обосновава извода, че то има наказателен характер по смисъла на чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Конвенцията и при провеждането и завършването му с наказателно постановление се нарушава принципа „ne bis in idem“, в какъвто смисъл са мотивите на многократно цитираното ТР на ВКС.

В синхрон с това разбиране на съда са и измененията на ЗАНН и на НПК, обн., ДВ, бр. 63/2017 г.

Ето защо обжалваното наказателно постановление следва да се отмени. В този смисъл е Решение № 168/28.05.2018 г. по КНАХД № 10150/2018 г. по описа на Административен съд – Велико Търново.

Извън изложеното по-горе, съдът намира, че от доказателствата по делото не се установява вина на нарушителя, поради което вмененото му нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП бива дисквалифицирано. Ето защо не е следвало да се издава НП против жалбоподателя за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Установената фактическа обстановка по делото, предвид събраните доказателствени материали, не е от естество да обоснове извод, че е налице осъществено деяние, а именно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, наказуемо по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, което да е извършено виновно от жалбоподателя. Не е налице субективната страна на състава на нарушението, т.к. липсва знание у наказания, че МПС, което управлява, е с прекратена регистрация и същото се явява нерегистрирано по надлежния ред. Посоченият извод съдът основава на обясненията на жалбоподателя, показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства. Настоящата инстанция изцяло кредитира същите.

За пълното следва да се посочи и следното:

Съставът на престъплението по чл. 345, ал. 2 от НК и съставът на нарушението по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП са идентични като признаци от субективна и обективна страна. Единствената разлика между тях е в степента на обществената опасност. Престъплението по чл. 345, ал. 2 от НК и нарушението по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП могат да бъдат извършени само при форма на вината пряк умишъл. Настоящата инстанция намира, че правилно и законосъобразно РП – Велико Търново с постановление №

00261/2023 г. от 17.02.2023 г. е прекратила наказателното производство по БП № 3М-23/2023 г. по описа на РУ – Елена, образувано на 30.01.2023 г. и водено срещу К. М. Б. за престъпление по чл. 345, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, извършено на 30.12.2022 г. в гр. Елена, поради липса на извършено престъпление, мотивирайки се с липса на субективна страна (- не е налице форма на вината пряк умисъл при К. М. Б.). След като деянието не е извършено умишлено, то не може да се квалифицира и като нарушение по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП.

По тези съображения съдът намира, че жалбоподателя не е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, което да е наказуемо по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП. Ето защо НП се явява незаконосъобразно и необосновано, поради което следва да се отмени.

С оглед гореизложеното, настоящата инстанция намира, че НП е необосновано и незаконосъобразно. Като такова същото следва да се отмени.

По разноските:

При този изход на делото ОД на МВР – Велико Търново следва да бъде осъдена на заплати на жалбоподателя К. М. Б. сумата 450.00 лв., представляваща направени разноски по същото за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от изложените съображения, Районният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0260-000072/27.03.2023 г., издадено от Началника на РУ на МВР – Елена към ОД на МВР – Велико Търново, с което за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП на осн. чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП на К. М. Б. с ЕГН ***** от гр. Е., ул. „Т. м.“ № ** са наложени следните административни наказания (санкции), а именно: Глоба в размер на 200.00 лв. (двеста лева) и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 (шест) месеца, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО и НЕОБОСНОВАНО.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР – ВЕЛИКО ТЪРНОВО да заплати на К. М. Б. с ЕГН ***** от гр. Е., ул. „Т. м.“ № ** сумата 450.00

лв. (четиристотин и петдесет лева), представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок, считано от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Елена: _____